

04 B – Schopnost žasnout - 28.1.18 - Dt 18, 15-20 - 1 Kor 7, 32-35 - Mk 1, 21b-28

Někdy člověk může vyslovit větu *No, já žasnu!* a přitom se pozastavuje nad něčím negativním, kroutí hlavou nad něčím strašným, co vidí ve svém okolí, ve světě.

Nebo prostě nemůže uvěřit, jaké zloby je druhý či on sám schopen, co všechno dovede zničit, jak hluboko pod úroveň lidskosti dovede klesnout.

Ovšem většinou, když žasneme, když jsme přivedeni v úžas, tak žasneme nad něčím pozitivním. Nad krásou přírody, stvoření, nad důmyslem a krásou díla, které je člověk schopen vytvořit, nad dobrotou a laskavostí, s níž se můžeme setkat.

Nejvíc budeme žasnout samozřejmě nad tím, co tvořivost a schopnosti člověka nezměrně přesahuje. Nad tím krásným, dobrým, dokonalým, co je kolem nás, mezi námi i v nás, čeho nejsme původci, co jsme nevytvořili, co ani nakonec omezenými lidskými silami nejsme schopni udělat.

Nejvíc budeme žasnout nad tím, co pochází od Boha, nad Božím dílem. Nicméně tento úžas nad Božím dílem nás vede k úžasu nad Bohem samotným, nad Bohem, který se s námi setkává v Kristu.

V dnešním evangeliu je dvakrát vyjádřen úžas lidí nad Ježíšem. *Žasli nad jeho učením, protože je učil jako ten, kdo má moc...* A dále po uzdravení posedlého slyšíme: *Všichni užasli a ptali se jeden druhého: „Co je to? Nové učení – a s takovou mocí!...“*

Kristus v setkání s posedlým projevuje svou osvobozující a uzdravující moc, která nemá mezi lidmi obdoby, která dovede dát lidský život zase do pořádku.

Žádný člověk nedovede osvobodit sám sebe z moci zlého ducha, žádný z nás nedovede vítězit nad zlem jen vlastními silami, žádný z nás nedovede kompletně dát do pořádku svůj život. Dílčí úspěchy můžeme slavít, ale vždy budeme narážet na své hranice.

Kristus nás dovede zcela osvobodit, On má tu moc totálně proměnit a obnovit náš život.

Dnešní evangelium může být pro nás impulsem k tomu, abychom si uchovali a rozvíjeli schopnost žasnout, schopnost žasnout ve víře nad Bohem a jeho mocí v našem životě a světě.

Budeme schopni žasnout, pokud budeme chtít vidět Boží zázraky, pokud náš pohled, naše optika, se kterou se díváme na svět, nebude zakalená a selektivní, vybíravá.

Nemůžeme se zastavit jen u toho, nad čím obvykle člověk volá *„To je hrůza!“*, co ho děsí.

Je třeba hledat a objevovat znamení a projevy Ježíšova vítězství v tomto světě. Vítězství, které je vítězstvím pokoje, osvobození, vítězstvím pravdy, lásky, vítězstvím, které nás zcela přesahuje, vítězstvím Božím.